DESIRE®

Yvonne Lindsayová

Nečekané vyznání

HARLEQUIN®

Yvonne Lindsayová

NEČEKANÉ VYZNÁNÍ

Překlad

Jana Vrbacká

Milá čtenářko,

ano, je to tak. Budou Vánoce! *Nejen že se tak jmenuje jedna moje prosincová kniha, ale vánoční tématice se prostě v prosinci nelze vyhnout. A vlastně proč taky. Vždyť Vánoce jsou časem lásky, ať chceme nebo ne, dotýkají se nás přehluboce. Ať již na ně pohlížíme optikou křesťanství, kdy se z lásky rodí Mesiáš, nebo optikou novodobějších tradic, Vánoce jsou časem, kdy chceme být nablízku těm, které milujeme. A všichni již dávno víme, že nezáleží na množství nebo ceně dárků, ale na tom, že na sebe navzájem myslíme. Proto i já přicházím s příběhy, které jsou rámované Vánocemi a vánoční atmosférou, a věřím, že Vám prosincový čas krásně zpříjemní.*

Přeju Vám šťastné a poklidné Vánoce!

S láskou
Váš Harlequin

Yvonne Lindsayová

NEČEKANÉ VYZNÁNÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
What Happens at Christmas

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2021 by Dolce Vita Trust
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2022
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8546-9 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8547-6 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8548-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Mami, moc se omlouvám. Dnes večer to nestihnu. Mám práce nad hlavu."

Kristin znechuceně klouzala pohledem po vánoční výzdobě své kanceláře. Zase taková lež to nebyla. Práce měla opravdu hodně, ale hlavně neměla náladu na další veselou rodinnou sešlost, na kterou přišli všichni kromě ní v páru. Normálně jí to nevadilo, ale poslední dobou jí to nedělalo dobře.

„Kristin, žádné odmlouvání. Těch tvých výmluv už bylo dost. Dnešek je pro mě moc důležitý. Budu tě čekat přesně v sedm."

Kristinina matka Nancy náhle ukončila hovor a její dcera zůstala zírat na telefon na stole v kanceláři se směsicí frustrace a zvědavosti. Kristin popojela na židli od stolu, prohrábla si dlouhé vlasy a konečky prstů si začala masírovat pokožku. Věčnou bolest hlavy, která ji sužovala už pár měsíců, to ale nezmírnilo.

Její bratři, jednovaječná dvojčata Keaton a Logan na ni tlačili, aby se tolik nedřela. Argumentovali tím, že jejich otce zabila před rokem mrtvice, určitě důsledek přepracování a důkaz toho, že nic se nemá přehánět. Kristin momentálně pracovala za dva, protože se zatím nedokázala přimět najít náhradu za muže, kterému důvěřovala jako své pravé ruce ve firmě a svému milenci v ložnici.

A přitom celou dobu byl Isaac špionem pracujícím pro jejich největšího konkurenta Warrena Everarda.

Ačkoli všichni, kdo se na firemní špionáži podíleli, nyní čelili obvinění, i po tolika měsících se ještě nedokázala vyrovnat s tím, že ani na okamžik netušila, jakou špinavou hru s ní hraje. Což v ní probouzelo o to větší obavy za něho najít náhradu v kanceláři i v soukromí. Daleko jednodušší jí připadalo prostě převzít Isaacovu pracovní náplň na sebe. Koneckonců stejně neměla žádný zvláštní důvod spěchat domů.

Isaacova zrada byla dvojnásobně krutá, protože nikdo z rodiny netušil, jak důvěrně se sblížili. Svůj vztah drželi v tajnosti. Nikdo v kanceláři neměl nejmenší podezření, že jsou něco víc než šéfová a zaměstnanec. Byla jeho nadřízená, a podobné vztahy v práci by vyvolaly řeči. Když jí tedy navrhl, aby svému okolí nedali nic najevo, souhlasila s ním. Jenže on měl celou dobu v plánu ji jen zneužít. A tak teď o jejím zlomeném srdci a bolesti z Isaacovy zrady neměl nikdo tušení.

Kristin se zvedla ze židle a otočila se k tmavnoucí obloze za okny své kanceláře. Z Richmond Tower byl výjimečný výhled na panorama Seattlu, ale ona si zřídkakdy našla čas si ho vychutnat. Do Vánoc zbývalo jen něco málo přes tři týdny a pohled na město se před jejím lhostejným pohledem otevíral jako třpytící se pirátská truhla plná šperků.

Myšlenky jí utíkaly k událostem poslední doby. Tolik se toho za poslední rok změnilo. Díky dvojímu životu, který její otec úspěšně vedl až do chvíle, kdy padl mrtev ve své kanceláři. Získala nejen jednoho bratra: Logan byl v dětství unesen a nyní se znovu spojil s rodinou, ale i dva nevlastní bratry a k tomu ještě nevlastní sestru.

Dělalo jí radost sledovat, jak si oba její bratři našli lásku, a jejich partnerek si vážila a měla je moc ráda, ovšem o to víc ji bolela Isaakova zrada.

Chtěla toho snad moc, když si pro sebe přála vztah založený na vzájemné přitažlivosti, náklonnosti

a důvěře? Kristin zavrtěla hlavou. Nejspíš ano. A teď musela na další rodinnou večeři a tvářit se vesele. Ach, pomyslela si, aspoň se může těšit na lepší jídlo než na instantní večeři, kterou by doma vytáhla z mrazáku a ohřála v mikrovlnce. Smutně se usmála. Takhle to vypadalo, jako by prohrávala na plné čáře.

Kristin se naklonila k počítači a zálohovala si rozdělanou práci. Zkontrolovala, zda se jí soubor uložil, vzala si kabelku a kabát a zamkla za sebou dveře kanceláře. S klíčky od auta v ruce zauvažovala, zda má jet k mámě do Bellevue vlastním autem. Ne, rozhodla se. Objedná si řidiče a auto nechá na hlídaném parkovišti pod budovou. Podle toho, jak se dnes večer cítila, by si mohla dopřát jednu nebo dvě sklenky vína.

O půl hodiny později už vcházela do rozlehlého dvoupatrového sídla, které patřilo jejím rodičům, kam až jí paměť sahala. Chodila sem ráda. Panoval tu pocit stability, po kterém teď tolik toužila. Klapavý zvuk podpatků ji upozornil na příchod hospodyně Marthy.

„Ach, Kristin. Moc ráda tě vidím. Tvoje máma a ostatní jsou ve velkém salonu a dávají si skleničku před večeří. Pojď, vezmu ti ten kabát."

„Ve velkém salonu? Myslela jsem, že je to neformální setkání," poznamenala Kristin, když hospodyni podávala kabát.

Martha u jejích rodičů pracovala už od Kristinina dětství a od smrti Kristinina otce v loňském roce se stala spíše společnicí její matky.

„Paní Richmondová mě požádala, abych tě poslala rovnou tam, až přijedeš," pokračovala hospodyně, aniž by na Kristininu otázku odpověděla.

Pocítila zvláštní úzkost. Matka používala hlavní obývací pokoj jen pro zvláštní příležitosti. Co se zase děje? Kristin si uvědomila, že tlačit na Marthu nemá smysl, a tak se vydala přes halu k dvoukřídlým

masívním dveřím, za kterými už probíhala rodinná sešlost. Dolehl k ní šum hlasů a najednou se jí nechtělo dovnitř. Výbuch smíchu zevnitř místnosti ji ale přiměl vzít za kliku a připojit se k ostatním.

Překročila práh a rozhlédla se po místnosti. Do oka jí padl nádherný vánoční stromek, který máma letos ozdobila hned po Dni díkůvzdání. Uviděla své bratry a jejich partnerky, mámu a Hectora Ramireze a ulevilo se jí. Hector byl rodinný právník a od náhlé smrti Douglase Richmonda byl její mámě absolutní oporou. Dokonce natolik, že spolu před několika měsíci strávili dovolenou v Palm Springs.

Jakmile Kristin vešla dovnitř, její matka se zvedla a přišla ji přivítat.

„Zvládla jsem to," řekla Kristin s úsměvem, když ji máma láskyplně objala.

„Děkuju ti, holčičko moje milovaná. Tak ráda tě vidím."

„No, kdyby ses vrátila do kanceláře, mohly bychom se vídat každý den."

Nancy pracovala po boku svého manžela až do jeho smrti před téměř rokem a výrazně se angažovala v rodinné charitativní nadaci. Nyní však do budovy, kde zemřel, vstupovala jen zřídka a zřídila si kancelář tady doma a Richmondovu nadaci řídila na dálku.

„Co si dáš k pití?" zeptala se Nancy a ignorovala Kristininu ne příliš taktní poznámku.

„Dám si svoje oblíbené bílé víno, díky."

Kristin se otočila, aby se pozdravila se svými bratry a jejich partnerkami. Logan a Honor se vzali v létě a minulý týden na Den díkůvzdání oznámili, že čekají dítě. Na Honor sice ještě nebylo nic vidět, ale celá jen zářila. Kristin si nemohla pomoct a trochu jí záviděla. A jak se teď Logan na Honor díval? Jeho láska k Honor a k dítěti byla téměř hmatatelná. Jak moc by si Kristin přála, aby i ona našla jednou někoho, kdo by ji měl tak rád.

Keaton a Tami k sobě měli stejně blízko. Poznali se v práci pro Richmond Developments, ale Tami nyní pracovala jako projektová manažerka a spojka mezi Richmondovou nadací a dalšími charitativními organizacemi při speciálních akcích. Tami vstala a objala Kristin na uvítanou.

„Doufala jsem, že to stihneš," řekla Tami s milým úsměvem. „V poslední době tě mimo práci skoro nevidíme."

„Nevíš, o co tu jde?" zašeptala jí Kristin do ucha.

„Nemám tušení. Taky mi to nepřipadá jako normální večeře u Nancy."

„Přesně," pokývala hlavou Kristin. Nedokázala se zbavit podivného tušení, že se něco děje.

Její matka jí podala skleničku vína, otočila se a postavila se čelem do místnosti. Mezi ní a Hectorem musela proběhnout nějaká tichá komunikace, protože se zvedl a stoupl si jí po boku. Jednou rukou ji ležérně objal kolem pasu.

„Prosím, abyste mi teď věnovali pozornost," spustila Nancy a zněla trochu nervózně.

Kristinino zvláštní tušení ještě zesílilo.

„Chceme vám s Hectorem něco oznámit. Jak víte, jsme přátelé už spoustu let a on je mi od Douglasovy smrti neuvěřitelnou oporou. Vlastně se pro mě stal tak důležitým, že si bez něj nedokážu představit svoji budoucnost… a jsem moc pyšná, že vám mohu oznámit, že souhlasil s tím, že se stane mým manželem."

Místností se ozval šum a Kristin cítila, jak se jí svírá žaludek.

„Tys požádala Hectora o ruku?" vyhrkla.

„On byl příliš velký džentlmen na to, aby to udělal tak brzy po smrti tvého otce. A jestli mě Douglasův odchod něco naučil, tak to, že důležité věci se nemají odkládat. Už jsem nechtěla ztrácet čas tím, že bych žila podle očekávání jiných lidí." Nancy se otočila k Hectorovi a celá se rozzářila. „Miluju ho, proto

jsem ho požádala o ruku. A on mi řekl ano. Jsem tak šťastná!“

Ostatní se zvedli, blahopřáli Nancy, třásli rukou Hectorovi, jen Kristin stála stranou. Nancy se vymanila z kruhu rodiny a přišla k ní.

„Kristin? Ty nemáš radost?“ zeptala se a ustaraně se mračila.

„Není to trochu brzy, mami? Táta není po smrti ani rok. Chci říct, nemám nic proti Hectorovi a vím, jak moc pro tebe znamená, ale nemyslíš, žes to trochu uspěchala?“

Nancy se zasmála a poplácala Kristin po ruce. „Ale kdepak, holčičko. Oběma nám bude šedesát. Chceme spolu strávit zbytek života, ale řádně, jako manželé. Je to pro nás oba důležité a já Hectorovi věřím. Nikdy by mě nepodvedl jako tvůj otec. Vážně, Kristin, přece bys nestála v cestě našemu štěstí, ne?“

Kristin zaváhala. Samozřejmě si přála, aby byla její matka šťastná.

Připojil se k nim Hector. „Všechno v pořádku, dámy?“ zeptal se.

„Samozřejmě,“ ujistila ho Nancy a vrhla na Kristin pohled, který nepřipouštěl žádný odpor. „Viď, Kristin?“

„Ano, jistě,“ řekla Kristin a přinutila se k úsměvu. Stále nedokázala přijít na to, proč se cítí tak nepříjemně. Nebude to proto, že všichni kolem ní mají své drahé polovičky, jen ona zůstává sama? Zvedla skleničku k přípitku. „Gratuluji vám oběma. Ať jste spolu šťastní.“

„Děkuju, Kristin,“ řekl Hector a oči se mu dojatě leskly. „Moc to pro nás znamená, že to říkáš. Chápeme, jak jste si byli s otcem blízcí a jak moc ti chybí. Byl to můj nejlepší přítel, ale nemohu popřít, že jsem Nancy tajně miloval už pěkných pár let. Je mi ctí, že smím strávit zbytek života po jejím boku.“

Jeho slova zasáhla Kristin přímo do srdce. Nebylo pochyb, že Hectorovy city k Nancy jsou upřímné.

„A co tvoje práce, Hectore? Zůstaneš naším rodinným právníkem?“ zeptala se.

„Jsem rád, že se na to ptáš.“ Usmál se. „Což nás přivádí k našemu druhému oznámení. Rozhodl jsem se odejít do předčasného důchodu. Prodal jsem svou praxi dlouholetému příteli a kolegovi. Abych usnadnil hladké převzetí, zůstanu ještě příštích šest měsíců jako jeho poradce.“

„Dlouholetému příteli? Komu?“ naléhala Kristin. „Známe ho? A jak můžeš vědět, že si s námi všemi sedne? Že se mu dá věřit?“ Vyhrkla ta slova bez přemýšlení. Hectora od odpovědi zachránil domovní zvonek.

„No, vypadá to, že právě dorazil, takže odpovědi ti může dát sám,“ prohlásil Hector s úsměvem.

Kristin si dopřála pořádný doušek vína. Sice to byl kvalitní ročník a na jazyku se jen rozplýval, ale v žaludku ji pálil a připomínal jí, že toho za celý den moc nesnědla. Celé se jí to nějak nelíbilo. Co když ten nový právník není moc dobrý? Jejich rodina si v posledních měsících prošla peklem. Nejdřív se čtyřiatřicet let po svém únosu objevil Logan, pak zemřel otec a vyšlo najevo, že měl ještě druhou rodinu a firmu, která byla zrcadlovým odrazem té jejich, jen na druhém konci země. A všechno vyvrcholilo firemní špionáží, jejíž nedílnou součástí byl Isaac.

Jak by po tom všem mohli důvěřovat úplně neznámému člověku?

„Holčičko, nedělej si starosti. Hectorův přítel má vynikající pověst,“ šeptala jí do ucha máma.

„To doufám,“ zavrčela Kristin a lila do sebe víno jako vodu.

Otevřely se dveře a vešla Martha. „Přišel pan Jones,“ oznámila. Kristin na příchozího přes bratry neviděla.

„Dobrý večer všem. Doufám, že nejdu pozdě?“

Jeho hlas byl hluboký a zvučný a bylo v něm cosi znepokojivě povědomého.

„Ale kdepak," rychle ho ujistil Hector. „Dovolte, abych vám představil svého přítele Jacksona Jonese."

A pak ho uviděla. V celé jeho kráse. Vysoký přes metr osmdesát, v na míru šitém obleku, a vypadal ještě líp, než jak si ho pamatovala. Jeho tmavě modré oči se do ní zabodly jako dva lasery.

Jackson Jones.

První muž, kterého kdy milovala.

První muž, se kterým kdy spala.

Muž, který ji opustil bez jediného slůvka vysvětlení a ani se neohlédl zpět.

Muž, o kterém přísahala, že ho bude navěky nenávidět.

DRUHÁ KAPITOLA

Šok jím projel jako elektrický výboj. Jackson se přinutil rozhlédnout po místnosti a usmát se, jako by vidět Kristin Richmondovou nebylo jako rána přímo na solar. Hector mu vyšel naproti, potřásl si s ním rukou a přitáhl k sobě krásnou starší ženu, aby ji představil.

„Jacksone, jsem rád, že jsi přišel. Dovol, abych ti představil svoji snoubenku Nancy Richmondovou. Nancy, tohle je Jackson Jones. Hodně jsi toho o něm ode mě už slyšela, a jsem rád, že ho konečně poznáváš osobně."

Jackson lehce kývl hlavou a uchopil Nancy za ruku. „Rád vás poznávám."

Po celou dobu si uvědomoval palčivý otisk Kristinina pohledu na zátylku. Kristin o své rodině nikdy moc nemluvila, ale věděl, že měla jednoho bratra. Hector mu přitom řekl, že v téhle rodině je šest dospělých dětí. Příjmení Richmond nebylo tak neobvyklé, takže ho nenapadlo, s kým bude mít tu čest. Karma skutečně není zdarma.

Dalo mu práci soustředit se na hostitele a hostitelku. Koutkem oka stále sledoval mladou ženu v rohu místnosti.

„Já vás také, pane Jonesi," odpověděla Nancy.

„Prosím, říkejte mi Jacksone nebo Jacku."

„Tak tedy Jacksone. Pojďte, představím vás zbytku rodiny."

Nancy ho představila dvěma identickým mužům.

Jack si je pozorně prohlédl a bylo mu jasné, že se je musí naučit rozeznávat. S úlevou si všiml, že Logan má nad pravým obočím malou jizvu po neštovicích. Pak mu byly představeny jejich partnerky, a nakonec přišla na řadu poslední členka rodiny. Když se na ni podíval, zatajil se mu dech.

Kristin Richmondová. Každá buňka v jeho těle se postavila do pozoru. Z nejtemnějších zákoutí jeho mysli se vynořila fyzická vzpomínka na to, jaké to bylo, když se jí dotýkal. Vždycky měla tu nejjemnější kůži a její vůně mu nikdy nezmizela z paměti bez ohledu na to, kolik času uplynulo nebo jak velký pocit viny ho zaplavil. Nadechl se. Neviděl ji od chvíle, kdy dokončili vysokou školu. Ten den začal jako jeho nejlepší den v životě, a skončil jako nejhorší noční můra. Natáhl k ní ruku.

„Slečno Richmondová, rád vás vidím," vypravil ze sebe.

„Opravdu?" odsekla ostře.

Z její napjaté tváře se dalo vyčíst, že je ve stejném šoku jako on. Jackson zatím neměl mezi stěhováním z Kalifornie a zařizováním nového domu a přesunem své kanceláře čas si pročíst spisy nových klientů. Hector mu o Richmondových dal jen zběžné informace. Jackson měl tedy opravdu co dohánět.

„Kristin!" napomenula ji maminka zděšeně. „Takhle se s hosty nemluví. Omlouvám se, pane Jonesi, Jacksone. Ujišťuji vás, že jsem ji vychovala líp, než aby se chovala takhle."

Nancy se rozpačitě zasmála, ale Kristin nehodlala své chování měnit. Jeho podanou ruku nepřijala. Jack zůstal stát a měl chuť sevřít ruce v pěst.

„My se s panem Jonesem známe z vysoké," oznámila Kristin matce a pak se otočila zpátky k němu. Zabodla do něho své šedé oči. „Netušila jsem, žes přesedlal na práva. Ale na druhou stranu, bylo toho hodně, co jsi mi neřekl."

Neznalým uším by její slova mohla znít jako škádlení, ale on v nich cítil osten, který by prorazil pancíř. Neodpustila mu, že z jejího života tak náhle beze slova zmizel. Nemohl jí to mít za zlé. To, co udělal, bylo neomluvitelné, přestože k tomu měl zatraceně dobrý důvod. Důvod, o kterém s ní tehdy nedokázal mluvit. A který s ní neměl chuť rozebírat ani teď. Zahleděl se jí do očí a na chvíli se ztratil ve vzpomínkách. Vždycky byla vášnivá, i když se zlobila. To se nezměnilo.

Než stačil cokoliv odpovědět, přerušil ho Hector a nabídl mu pití. Jack si vzal sklenici minerálky. Potřeboval si zachovat čistou hlavu. Bylo mu jasné, že Kristin dluží omluvu a že se měl omluvit už dávno. Jenže po skandálu, vyvolaném smrtí rodičů, bylo snazší zmizet a nechat za sebou trosky starého života, i když to znamenalo opustit Kristin.

To, co tehdy udělal, bylo špatné. Podle toho, že k němu očividně stále chovala zášť, bylo jasné, že jí skutečně ublížil. Kdyby ona udělala to samé jemu, cítil by se stejně. Jenže její rodina nebyla jako ta jeho. Pochopila by, čím si prošel?

Vešli do jídelny a Jackson si prohlédl stůl. Diskrétní kartičky se jmény označovaly, kde má kdo sedět. Všiml si, že mají s Kristin sedět vedle sebe. Zvládnu to, říkal si. Na druhou stranu aspoň nebude muset být čelem k ní a hledět do těch chladných, rozzlobených šedých očí. Ty oči měl pořád v živé paměti, jak odrážely vášeň a uspokojení, když se milovali, nebo zářily inteligencí, když diskutovali o svých přednáškách.

Oba dokončili magisterské studium ekonomie. Kristin si pak doplnila vzdělání v oboru podnikového řízení a on vystudoval psychologii. Jeho volba byla vedena potřebou zbavit se závislosti na rodině a snahou pochopit, proč byl vztah jeho rodičů tak naprosto nefunkční. Tehdy se rozhodl o svých problémech s Kristin nemluvit. Měl za to, že by zvrácenou